

[Indenrigsministeren.]

at dette er rigtigt, og at jeg altså ikke gav fejlagtige oplysninger, skal jeg tillade mig at henvise til udenrigsministeriets bekendtgørelse af overenskomst den 16. december 1966 mellem Danmark og de øvrige nordiske lande om et fællesnordisk arbejdsmarked for tandlæger. Af overenskomstens artikel 1 fremgår, hvilke personer der er omfattet af aftalen. Det er statsborgere, som har aflagt tandlægeeksamen i Finland, i Norge og i Sverige, og statsborgere, som i Danmark ud over dansk tandlægeeksamen har gennemgået den foreskrevne assistenttid. Danske cand. odont'er uden assistenttjeneste er altså ikke omfattet af overenskomsten.

Endelig skal jeg for god ordens skyld fremhæve, at det eneste yderligere vilkår, som et værtsland efter overenskomsten kan stille til tandlæger fra de nordiske lande, er, at de pågældende skal indhente de fornødne kundskaber om gældende tandlægelovgivning. Vi kan altså ikke forlange, at f. eks. en norsk nyuddannet tandlæge skal udføre assistenttjeneste i Danmark, inden han får dansk autorisation.

Dette er ret usædvanligt, men da jeg blev beskyldt for at have givet fejlagtige oplysninger, har jeg gerne villet gentage, hvad jeg sagde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 146 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning.

(Lovforslag nr. 173. Fremsat 29/1 76. Første behandling 16/3 76. Betænkning 13/5 76. Anden behandling 18/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kristine Heltberg (SF):

Under andenbehandlingen fik socialistisk folkeparti forkastet det ændringsforslag, som for os var en betingelse for at føle os trygge nok til at gå ind for forslaget til lov om udøvelse af lægegerning.

Sagen er den, at der i det lovforslag, vi har med at gøre her ligger en masse gode intentioner i retning af at formindske vanskelighederne ved at sende de unge og nyuddannede læger ud i praksis ved forkortelse af turnus, altså et forsøg på at afskaffe den flaskkehals, som i øjeblikket er umådelig meget i vejen for befolkningens behandling af sygdomme, og som i øvrigt også er med til at skabe arbejdsløshedsproblemer på sygehusområdet. Der ligger en vældig god tanke i at udbygge den almindelige praksis som et særligt fagområde, der skal opdyrkes.

Der er også tale om en del løse ender i lovforslaget, dels fordi der ikke følger penge med til det, som skulle være en forudsætning for en heldig gennemførelse af de gode intentioner, dels fordi der ikke er ført forhandlinger igennem, således at vi er fuldstændig klar over, hvad det er, vi siger ja eller nej til.

Men det helt afgørende for socialistisk folkeparti i denne sag er, at vi med hensyn til EF-siden af lovforslaget ikke føler os beroliget af de skrivelser, som er sendt til udvalget, og også til mig personlig, fra indenrigsministeren om, at man vil sikre den sproglige kommunikation mellem patient og medicinsk personale, i særdeleshed læger. Vi føler os ikke helt trygge ved de gode ord og de smukke hensigtserklæringer. Vi ville gerne have haft en helt konkret og kontant beskrivelse af, hvorledes man ønsker at klare den kommunikationskløft, der må opstå mellem en EF-læge og hans danske patient; det synes jeg ikke de foreliggende skrivelser helt har dokumenteret.

I denne forbindelse må det være ganske klart, at vi ikke tør være medansvarlige for lovforslagets gennemførelse og vil undlade at stemme.

Steen Folke (VS):

Jeg kan forstå på den betænkning, der foreligger, at VS er det eneste parti, som agter at stemme imod lovforslaget. Jeg skal ikke komme med nogen lang argumentation herfor, det har jeg sådan set gjort ved første